

Jag sitter här, stilla och tyst I gammal misär
Solen ger ner utanför mitt skitiga fönster
Den lyser upp och vädker alla mina förträngda känslor
Blottlägger dem för melankolins hungriga kraft

Kilometer efter kilometer, uppställda på rad,
De lysas upp av solens gasande sken - hyreshus!

Staden skall eter ge till sumn I vädntan på en ny gryning, en ny
dag
I vädntan på det oundvikliga